

ПРОТОКОЛ

№ 206

гр. Пловдив , 08.06.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на осми юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Елена Й. Захова
Съдебни	Марияна Илиева Иванова
заседатели:	Ненка Кирова
	Червенакова

при участието на секретаря Гинка К. Големанска
и прокурора Борис Каменов Мендев (ОП-Пловдив)
Сложи за разглеждане докладваното от Елена Й. Захова Наказателно дело от
общ характер № 20215300201064 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

Подсъдимият Б. Н. се явява лично и с назначения му в хода на ДП
служебен защитник адв.М.И..

В залата се явява преводач от * на български език – В. А. Н..

Пострадалата В. П. М. не се явява, редовно призована за днес. На
04.06.2021 г. по делото е постъпила молба от пострадалата, че не желае да
бъде конституирана като граждански ищец и частен обвинител и моли да
бъде даден ход на делото в разпоредително заседание без нейно участие.

Съдът, след съвещание, с оглед данните по делото, че подсъдимият е *
и не владее български език намира, че за реализиране правото му на защита
следва да бъде назначена като преводач участвалата като такъв в хода на ДП –
В. А. Н..

Воден от горното, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА като преводач по делото от * на български език на
подс.Б. Н. - В. А. Н..

Сне се самоличността на преводача:

В. А. Н. – * г., българка, български гражданин, разведена, неосъждана,

без родство.

ПРЕВОДАЧЪТ Н.: Владея *, за всеки от тях имам диплома и нося документ от Консулски отдел на външно министерство, който предоставям на съда за запознаване.

ПРЕДУПРЕДИ СЕ преводачът за наказателната отговорност по чл.290 ал.2 от НК.

ПРЕВОДАЧЪТ Н.: Обещавам да дам верен превод.

ПРОКУРОР: Да се даде ход на разпоредителното заседание. Ще помоля съда за 10 минути почивка да се запозная с постъпилите материали.

АДВ.И.: Предвид това, че получих по имейл решение на съд за екстрадицията на подсъдимия, моля да не давате ход на делото. От този документ, макар да не е преведен, се вижда, че българската държава е направила искане подсъдимият да бъде екстрадиран по друго дело. Аз моля да не се дава ход на делото и производството да бъде прекратено.

ПОДС.Н.: Съгласен съм с казаното от адвокатата ми.

Съдът, след съвещание, с оглед направеното изявление от страна на държавното обвинение, тъй като от 04.06.2021 г. до момента по делото са постъпили служебно изискани от съда документи, намира за основателно направеното искане да се даде възможност на страните да се запознаят с тях.

ПРЕДОСТАВИ се възможност на страните да се запознаят с постъпилите по делото документи.

ПРОКУРОР: Запознах се с допълнително постъпилите материали.

АДВ.И.: Също.

Съдът, след съвещание намира, че няма процесуална пречка да бъде даден ход на разпоредителното заседание днес.

Изразените от защитата възражения срещу това всъщност са мнение по въпросите, които следва да бъдат обсъждани именно в хода на разпоредителното заседание.

Неявяването на пострадалата, при редовното ѝ призоваване и изрично изразеното с писмена молба становище, че не желае да бъде конституирана като акцесорна страна в процеса, а следва заседанието да се проведе в нейно отсъствие, не препятства провеждането на разпоредителното заседание.

Воден от горното, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ.

Сне се самоличността на подсъдимия:

Б. Н. - роден на *г. в гр.*, Понастоящем в *, *, женен, осъждан, с персонален номер на чужденец в България: *.

- *Получил съм препис от обвинителния акт и от разпореждането за насрочване на разпоредително заседание преди повече от 7 дни.*

РАЗЯСНИХА СЕ на подсъдимия правата по чл.55 от НПК.

РАЗЯСНИХА СЕ на страните правата по чл.274 и чл.275 от НПК.

ИСКАНИЯ ЗА ОТВОД И ВЪЗРАЖЕНИЯ НЕ ПОСТЪПИХА.

ДОКЛАДВА СЕ от Председателя на състава, че в срока по чл.247б ал.3 от НПК е постъпила молба от защитника на подсъдимия с твърдение, че са налице прекратителни основания за настоящото производство. С оглед изложеното в молбата Председателят на състава е изискал информация от ВКП, от МП, от ОП-Пловдив и от РП-София досежно обстоятелството, изтъкнато в молбата на защитника, като към настоящия момент по делото са постъпили отговори от упоменатите по-горе държавни органи.

ДАВА възможност на страните да изразят становище по приемането им като писмени доказателства по делото с оглед обсъждане на наведените от защитника възражения

ПРОКУРОР: Да се приемат постъпилите писмени доказателства по делото.

АДВ.И.: Също, да се приемат, като се приеме и представеното доказателство с моята молба.

ПОДС.Н.: Съгласен съм с адвоката ми.

Съдът, след съвещание, тъй като изисканите от Председателя на състава документи, както и приложените такива към молбата на защитника от 04.06.2021 г. касаят въпрос измежду подлежащите на обсъждане съобразно чл.247б ал.1 от НПК предварително поставен от защитника, постъпилите по делото документи следва да бъдат приети като писмени доказателства.

Воден от горното, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото документ на чужд език, с твърдение от адв.И. да е получен по имейл, приложен към молба вх.№ 3392/03.06.2021 г.; писмо от ОП-Пловдив вх.№ 3520/04.06.21 г., ведно с приложения; писмо от Министерство на правосъдието с вх.№ 3533/04.06.2021

г., ведно с приложения; 2 бр. писма от ОП-Пловдив с вх. № 3584/07.06.2021 г. и вх. № 3600/07.06.2021 г.; писмо по факс от РП-София с вх. № 3601/07.06.2021 г., ведно с приложения и превод от хърватски на български език на Решение за екстрадиция на чужденец № 08-14-7-5535/20, Сараево, 12.10.2020 г. по отношение на Б. Н. с вх. № 3605/07.06.2021 г.

ПРИКАНВА страните да изразят становището си по въпросите в чл. 248 ал. 1 от НПК, като им РАЗЯСНИ преклузията на ал. 3 на чл. 248 от НПК.

ПРОКУРОР: По въпросите по чл. 248 ал. 1 от НПК заемам следното становище:

На първо място считам, че делото е подсъдно на настоящият съд. Що се отнася до обстоятелствата по т. 2 на посочената разпоредба, считам, че са налице основания за спиране настоящото наказателно производство, в предвид на следното: по делото са събрани доказателства, че по друго наказателно производство, проведено в СРС, настоящият подсъдим е предаден на българските съдебни власти чрез способа на екстрадицията. При това положение и тъй като деянието, предмет на настоящия обвинителен акт, е осъществено преди екстрадицията, следва да бъде спазен принципа на особеността, а именно: съществува пречка за разглеждане на делото по отношение на настоящото деяние, тъй като относно него няма съгласие на предаващата държава в акта за екстрадиция. При тази хипотеза ще помоля настоящия съдебен състав да приложи разпоредбата на чл. 31 ал. 2 вр. ал. 1 т. 1 от ЗЕЕЗА, като бъде иницирано производство за изготвяне на молба за получаване на писмено съгласие от предаващата държава за съдене на лицето и за настоящото престъпление, в която връзка считам, че следва да бъде спазен реда за изготвяне на предложение до компетентния орган – Министъра на правосъдието, който да поиска по официален ред писмено съгласие от предаващата държава. Това е хипотеза, при която съгласно чл. 31 ал. 3 от ЗЕЕЗА се налага спиране на наказателното производство и затова моля съда да приложи този ред, като спре делото на това основание до получаване на съгласие от предаващата държава.

АДВ.И.: Делото не е подсъдно на съда. Съдът не е компетентен по настоящия спор. Не е предаден подзащитният ми на българската държава за носене на наказателна отговорност. Той е предаден по искане, направено конкретно и само по определено наказателно дело за изтърпяване на наказание, като изрично в приложеното решение на босненския и херцеговски съд за екстрадицията на стр. 2 се чете, че не се предава за изтърпяване или съдене преди екстрадиционното производство.

Относно основания за прекратяване на наказателното производство, налице са такива основания. Моля да го прекратите, тъй като не може да носи отговорност освен за делото, за което е предаден.

По допуснати на ДП процесуални нарушения – да, допуснато е с оглед

на това, че не е събрана преписката и делото по екстрадицията, сега вече то е прието.

По особените правила не са налице предпоставки за разглеждане на делото, както и за разглеждането при закрити врати.

Взетите мерки за процесуална принуда моля да бъдат отменени.

Искания за събиране на доказателства сега нямаме.

Искам само да добавя, че по данни от подсъдимия приведеното в изпълнение наказание е вече изгърпано и той надлежава в момента. В тази връзка моля мерките да бъдат отменени и той да бъде освободен, тъй като е нарушен принципа за специалността на престъплението. Това е една своеобразна защита на лицето, като се създава невъзможност за преследване за престъплението, за което не е направено искане и с дългата процедура, която предлага прокурора, считам че съществено се нарушават свободите и правата на подсъдимия.

ПОДС.Н.: Съгласен съм с казаното от адвоката ми по въпросите, които се обсъждат в разпоредително заседание. Това е и моята позиция.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът, след съвещание, като обсъди материалите по делото и изразеното от страните, намира че:

Към настоящия момент не може да се направи извод, че делото не е подсъдно на съда. * гражданин Б. Н. е предаден на съд с обвинение за две престъпления, второто от които по чл.249 ал.1 вр. чл.26 ал.1 от НК е родово и местно подсъдно на Окръжен съд-Пловдив.

Неоснователно се явява и искането на защитата и предаденото на съд лице за прекратяване на наказателното производство. Основанията за прекратяване на наказателното производство са изчерпателно изброени в чл.24 от НПК и от материалите по делото не се извежда извод за наличието на такова основание.

Направеното от представителя на държавното обвинение искане за спиране на наказателното производство също е неоснователно. То е основано на превратно тълкуване на волята на законодателя, изразена в чл.31 от ЗЕЕЗА, в който е залегнал установеният в чл. 14 от Европейската конвенция за екстрадиция принцип на особеността. Реализираните до момента от органите на досъдебното производство нарушения на този принцип поради неизвършването на действията, които се иска да извърши съда съставляват съществено процесуално нарушение, неотстранимо в хода на съдебното производство. Те са основание за прекратяване на съдебното производство поради наличието на особено съществено нарушение на процесуалните

правила, довело до ограничаване правата на предаденото на съд лице, поради следните съображения:

В хода на ДП, преди привличане на лицето като обвиняем, на компетентните органи е било известно, че то се намира на територията на Р.България по силата на удовлетворена молба, отправена от страната ни до компетентните власти на Босна и Херцеговина за екстрадиция на Б. Н. в България. Органите на ДП напълно са negliжирали този индициран по делото факт, не са го изследвали в никаква степен, което наложи съдът да положи усилия за издирване на решението за екстрадиция и с цел изясняване на особено съществения факт - била ли е ограничена страната ни във възможностите за наказателното преследване спрямо Н. по настоящото дело. От представените към настоящия момент документи, включително на български и на чужд език - Решение за екстрадиция на чужденец № 08-14-7-5535/20 на министъра на правосъдието на Босна и Херцеговина от 12.10.2020 г. е видно, че лицето Б. Н. е предаден на страната ни за изтърпяване на наказание лишаване от свобода, наложено му по НОХД 1689/2014 г. на СРС. В „Раздел II“ на решението за екстрадиция е възпроизведен принципа на особеността, поставен изрично изрично от разрешилата екстрадицията държава спрямо България, като молеща държава: *„Срещу посоченото лице не може да бъде образувано наказателно преследване за друго престъпление“*. Следва да се констатира, че същата е волята на законодателя, изразена в чл.31 ал.1 от ЗЕЕЗА: *„Лицето, предадено от друга държава, може да бъде съдено само за престъплението, за което е предадено“*. В решението на предаващата държава е изрично закрепено условието, регламентирано в чл. 14 от ЕКЕ, уреждащ принципа на особеността- предаденото лице *„няма да бъде преследвано“* , а не само съдено, какъвто прочит очевидно изразява прокурорът. По делото не са налице доказателства за допустимите изключения, визирани в т.1 и 2 на този текст. Тълкувайки волята на законодателя, изразено в чл. 31 от ЗЕЕЗА наред с текста на ратифицираната от страната ни ЕКЕ, както съдържанието на решението за екстрадиция на чужденец № 08-14-7-5535/20 от 12.10.2020 г. на Министъра на правосъдието на Босна и Херцеговина, съдът приема, че ограничението в чл. 31 от ЗЕЕЗА лицето да не бъде „съдено“ е всъщност ограничение за всякакво наказателно преследване за престъпление, различно от отразеното в решението за екстрадирането му.

В ал.3 на чл.31 от ЗЕЕЗА действително е указано задължението за компетентния орган, пред който делото е висящо, да спре производството до получаване на отговор от замолената държава на допълнително направено искане за разрешаване провеждането на наказателното преследване спрямо същото лице, но по друго наказателно производство. Такова, последващо искане, дори и да бъде уважено, не може да валидира действия, извършени в нарушение на чл. 31 ал. 1 от ЗЕЕЗА, респ. чл. 14 от ЕКЕ. В настоящия случай следва да бъде констатирано, че след като Б. Н. е бил предаден от

компетентните власти на Босна и Херцеговина, с изрично изразеното условие срещу него да „ не може да бъде образувано наказателно преследване за друго престъпление“, същият е бил привлечен в качеството на обвиняем по настоящото дело в нарушение на наложеното на страната ни с решението за екстрадиция ограничение за такова преследване. Регламентът на чл.31 ал.3 от ЗЕЕЗА е давал възможност на прокурора да поиска от компетентния орган (в случая съобр. чл. 23 т. 1 от ЗЕЕЗА- Главния прокурор) да извърши действия за допълнително разрешение (по смисъла на чл. 31 ал. 1 т. 1 от ЗЕЕЗА) от страната, разрешила екстрадицията за наказателно преследване на предаденото лице и по настоящето наказателно производство. Такова разрешение не е налице. Възможност лицето да бъде наказателно преследвано в каквато и да е степен, вкл. чрез привличането като обвиняем преди „ получаването на съгласие от замолената държава“ националното ни законодателство в конкретната хипотеза не предвижда. Дори настоящият съд да спре съдебното производство и да предприеме действията, неизвършени от органите на досъдебното производство, евентуалното последващо съгласие на замолената държава би имало правни последици в бъдеще. То не би заличило несъмнено установения в настоящия момент факт - Б. Н. е привлечен като обвиняем, разпитан е в това качество и е предаден на съд след като се е намирал на територията на Р.България - в Затвора-София, по силата на решение за екстрадиция на чужденец на Министъра на правосъдието на Босна и Херцеговина, с което е разрешено на Р.България **само** да приведе в изпълнение наказанието, наложено му по НОХД № 1689/2014 г. на СРС. Изрично е указано в цитираното решение, че същото лице не може да бъде обект на наказателно преследване за друго престъпление, каквото именно се разследва в настоящото наказателно производство.

Насочените спрямо Б. Н. действия във връзка с ангажиране на наказателната му отговорност толкова съществено нарушават правата му, че следва да се приеме, че те не са породили никакви последици, вкл. и целените в хода на досъдебното производство придобиване качеството на обвиняем, респ. след внасянето на обвинителния акт за разглеждане в ОС-Пловдив- на подсъдим.

С оглед на това Пловдивският окръжен съд счита, че е налице особено съществено нарушение измежду визираните в чл.248 ал1 т.3 от НПК и съдебното производство следва да бъде прекратено, а делото върнато на органите на ДП.

Ако считат, че спрямо Б. Н. следва да бъде проведено наказателно преследване за престъпленията, разследвани в настоящето наказателно производство, компетентните органи са задължени да се съобразят с наложените на страната ни ограничения по силата на решението за екстрадиция на Н., респ. по законосъобразен начин да осигурят разрешение за наказателното му преследване и по настоящото дело.

Възражението на защитата, че същият вече е изтърпял наложеното му наказание и към момента се намира в място за лишаване от свобода без правно основание, е несъотносимо в настоящото производство. По настоящето дело спрямо Б. Н. не е била взета никаква мярка за неотклонение. Престоят му в пенитенциарно заведение, основан на акт от друго наказателно производство, като необусловен от наложена му в настоящето наказателно производство мярка за процесуална принуда не може да бъде обсъждан от настоящия съд.

С оглед на горното и на осн. чл. 249 ал. 1 вр. с чл. 248 ал. 1 т. 3 от НПК, Пловдивският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТАТИРА, че делото е подсъдно на съда.

НЕ СА НАЛИЦЕ основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 1064/2021 г. по описа на Окръжен съд- Пловдив поради допуснато на досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуални правила, довело до ограничаване на процесуалните права на предаденото на съд лице и връща делото на ОП-Пловдив.

Мярка за неотклонение спрямо Б. Н. не е взета и не следва да се взема.

Определението подлежи на протест и/или обжалване в 7-дневен срок от днес пред Апелативен съд-Пловдив, с частна жалба или протест.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ от бюджета на съда с РКО възнаграждение на преводача В. А. Н. в размер на 50 лева, които следва да останат за сметка на съдебната власт. Издаде се 1 бр.РКО за 50 лева.

ПОДС.Н.: Разбрах решението на съда и му благодаря. Не желая писмен превод на протокола от днешното съдебно заседание.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 10.07 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____